X X X Dragi MaDuse, X X X

prvo što sam ugledala bili su tvoji prsti. Pomalo neuredni, oznojeni i nervozni, tražili su pravi odnos između vremena koje koriste za naginjanje boce piva i vremena što troše na mene. Znam da ću u trenutku umiranja još jednom vidjeti naginjanje, već dugo prazne, boce piva. Nemoj misliti da ti nešto zamjeram. Bilo mi je lijepo sve ove godine. Nemoj ni ti zamjeriti... Osjećala sam da većinom uživaš dok zajedno provodimo vrijeme. Djevojčice koje su ti nametale druženje sa mnom, ja sam u isto vrijeme i mrzila i voljela. Poput tebe! Znam da si me mrzio kada bih utjecala na odlazak klinke koju si u mene preslikavao. Znam da si me volio kada bih izazvala njen osmjeh i crvenilo. Naša međusobna zavisnost bila je tako romantična! Mislim da te dobro poznajem, ali ni sada nisam sigurna, da li si stvarno želio pronaći Šanu. Ne liči mi to na MaDusa! Ali, ako nisi, zašto bi je uopće tražio? Sjećam se, kako si bio ljut kada je Maša uklonjena zbog mog opstanka, opraštaš? Sjećam se i kraja '92. Bio si tako ponosan zbog svoje-moje čvrstine. Sjećam se i kada si ugledao Natašu...
Kroz tebe je prošao neki nemir, a ja sam se pritajila. Bojala se Nataše! Punih šest mjeseci sam te izbjegavala, nastojala izbjeći Natašu! Nataša je ipak ušla u mene, znala sam odmah da to neću preživjeti.
Pronašao si Šanu, i ne želim da te moja smrt optereti. Uostalom, ti si taj koji odlučuje o mom životu, koji je odlučio...
Odlučila je sudbina i ona nit koja povezuje snove i stvarnost sa maštom i događajima. Tvoja krivica je jedino u tome što si uopće i pristao da godinama zavisiš od moga razvoja. Poput nekog nametnika, isisavala sam ti snagu, volju i osjećaje. Oprosti, malo sam postala patetična, želim se pomiriti sa svojim krajem, ali to je tako teško! Oprosti, znam da je i tebi teško potpisati moj kraj, da me nećeš nikada zaboraviti! Ljepota je i u tome što vremenom ružno iščezava iz sjećanja, što ćeš vremenom zaboraviti sva naša mimoilaženja. Sigurna sam da što više vrijeme bude prolazilo, sjećanje na mene biti će ti sve draže i optimističnije, ali i rjeđe i nevažnije. Molim te, zahvali svim inspiracijama od kojih si uzimao da bi me stvorio. Zahvali i Nataši, ipak je ona uobličila moju konačnost.

zauvijek tvoja
EPOPEJA 'ŠANINI DANI', 05.08.1993.

P.S.

Ako te ikada nešto ponovo privuče na stihove, u tim trenucima me zaboravi! I ja sam u prve dvije godine gotovo zakržljala, jer si previše očekivao, tražeći u meni 'Propadanje svijesti!'. Taj prvi dio pamtim samo po strahu i osjećaju tjeskobe.
Ne želim da se još isuviše krhke tvorevine već u nastanku raspadnu zbog moje čvrstine. Neka buduće, tek stvorene strofe odrastaju bez kompleksa. Kompleks 'Šanini dani' bi ih proždirao i uništavao.
Ne želim biti odgovorna za smrt svega što pokušaš stvoriti poslije mene! Moja smrt će možda spriječiti nova rađanja, ali moja smrt ne smije izazivati nove smrti! Jednoje želja da ne stvaraš novu djecu, ubijanje već stvorene djece zato što nisu poput najdražeg ti djeteta, je nešto sasvim drugo, neoprostivo!

EPOPEJA "ŠANINI DANI" - 'ŠANINI DANI XXX'

XXX. DAN U MJESECU

I. DAN

Lampion se osjećao suvišan
u društvu izgažene hrane,
razbacanih boca
i zaspalih tijela,
u društvu ostalog dekora
dočeka prolaznosti.

I Nju je oborio san,
i Njoj su te proslave strane,
ispijena kava i ostatak soca...
Litra konjaka - gotovo cijela,
razbacani pokloni ispod bora,
prasetina i pureće kosti...

Lampion se spremao
za odlazak na smetište,
za smrt, za kraj!
Lampion je svoje odradio,
labirint se tek ocrtavao,
naslućivao.

On je zadremao
pored baba što vrište,
očekujući Raj
koji se i onako zgadio
MaDusu dok je spavao,
u snu se skrivao.

Prvi dan je otkriće,
prvi dan je "Život pred tobom!"
Prvi dan još i nije dosadan!
Govoriti i hodati učiš kasnije...
Razmišljanja su daleka...
Lampion od papira...

Prvi dan sviče uz piče,
piče me čini ovisnim, robom
koji alkoholom ispire san i stan
što mu drag nije, u kojem se krije
onaj, ma onaj dok samo tebe čeka
i tebe bira iz crnine, tame svemira!

II. DAN

Mali mucavac umusani,
Prolet i Šephod.
Sjećanje na odrastanje,
sjećanje na početak puberteta!
Sjene u kojima samo ona postoji...
Kompleksi što tek nastaju...

Priča o Šani...
Usisavanje i pod!
Zaslužio je i pranje!
Pranje MZ-a i sredina ljeta!
Kuko što Frke se panično boji!
'Uspomene' - od početka teže kraju!

Mali mucavac - umusani
i sijedi starac - senilan,
razgovaraju...
Razlike privlače...
Sličnosti odbijaju...
Prolet je opterećen Šephodom.

Knjiga na drugoj strani
očekuje slijedeći dan!
Pisci stvaraju!
Frka na Kuku skače!
U školi pod odmorom se vijaju!
Veliki odmor - već graniči sa modom!

Moje demode hlače,
kosa duga
i vjera...
Moja osjećanja
što stvorena su okolinom
i maloljetnicama...

Drugi dan traje još krače,
jer cuga
čini ono što nije mi namjera!
Drugi dan je dan opravdanja,
predstava završava drugim činom,
more - ti sama! 'Dalmacija' - galama!

III. DAN

Bijeg ljubavlju izazvan
pokušao je protok obrniti!
Alkohol je sat
okretao
u smjeru suprotnom!
Bijeg što štiti stihove!

Šana je danas samo san
koji želim sniti!
Šana je rat
koji je stao
zbog ravnoteže u zlom!
Šana i danas telefonom zove!

Boris! Pivo i konjak!
Stolnjak je i onako isprolijevan!
Boris! Molim te pojačaj,
pojačaj da zaboravim tišinu!
Vremeplov ne postoji!
Vremeplov je iluzija!

Danas nisam jak - toga znak
je san što završava dan,
je san što otkriva kraj.
Drago Mlinarec - penje se na binu,
pivo - i danas me goji,
ali i danas prija!

Misli prljave,
prljave ruke,
znoj.
Prijatelji
uobičajeni,
isti.

Iz glave
izvlačim zvuke
koji su spoj
logike i mašte u želji
da ostanemo budni i sneni,
da alkohol bijeg iz ljubavi pročisti!

IV. DAN

Kap je protok naslutila,
protok je četvrtog dana napisan!
Kap je pozitivna - mlada.
U starosti - isprljana!
Potok je brz i krivudav,
rijeka tužna i spora.

Protok je sila!
Maštanje istiskuje van
rijeka što teče pored grada.
Brana četvrtog dana
usmjerava splav,
brana se podiči mora!

Brana kapi akumulira.
Dječačić oblači svečane hlače.
Rijeka osvježava,
uništava sparinu,
uništava znoj čiji smrad je ljeti jak,
sunce čini neopasnim!

MaDus - danas bira
između djevojčice što u vodu skače,
između djevojčice čija glava...
Između djevojčica što se vinu
u zrak,
Madus... I danas i jučer kasnim!

Protok otkrićem Šane završava,
protok je nemoguće preusmjeriti!
Smjer vode je konačan i postojan!
Uzvodno se teško pliva,
grunt ne uspijevam napipati!
Protok pobjeđuje!

Glava,
glavoboljom se štiti.
Četvrti dan
je boja siva,
kap - pokušala je stati,
protok - tu je, te riječne struje...

V. DAN

Ratnik u selo ulazi,
ratnik kolje!
Ratnik se nagonom rukovodi!
Ratnik nije slabić!
Ratnik je muževan!
Ratnik - idol dečkića!

U ovoj, svojoj fazi
nisam smislio ništa bolje
od priče koja nekome drugome godi,
od priče koja je kič!
'Bitka' nije san!
'Bitka' je nesanjana priča!

Konanov mač,
ljepotice,
pustinja.
Sve skupa otužno i nekarakteristično!
Stripovi,
i kvalitetniji mi u ormaru stoje...

Vrač
što lice
obasjano sa žari koja tinja,
što lice - ničemu slično
nastoji opravdati riječju 'snovi',
nastoji održati lik kojega se ljudi boje!

Bitka šišanjem propada,
kosa mi mora narasti...
Peti dan - dan praznog hoda
koji ne opravdava ratnika...
Koji ne opravdava...
Koji...

Mač u pijesak pada, do grada
idem vrijeme krasti...
Nema šta da se doda
crnilu grada bez njenog lika!
Šana - samo ona je prava,
samo ona postoji!

VI. DAN

Grad na stupovima,
grad odijeljen od svakodnevice,
grad u kojemu je filtriran
ne samo zrak!
Grad za odabrane!
Grad bez osjećanja!

Čak ni u snima, njima, svima,
nisam uspio predvidjeti lice
kada san - šesti dan
postane dovoljan znak!
Grad prikriva mane!
Starost - realna slika stanja!

Starac je želio djevojčicu preobratiti!
Starac je bio uporan i ciničan!
Starac je u Šani vidio pomlađivanje!
Starac...
Priča nije u nagonima!
Priča nema dinamiku!

Možeš li pratiti
san koji stan
sanja kao skrivanje!
Nisam muškarac!
Pomaže mi rima!
Stišavam viku!

Kolegice viču - "On je star,
čuvaj ga se, on je opasan,
on te može..."
Kolegice su hijene, zmije!
Grad je na stupovima!
Grad izbjegavam! Bježim!

Kvar
je šesti dan jer klan
glupača što lože...
Grad - građane krije!
Grad - samo odabrane prima!
Rmina, toplina i ja što se ježim.

VII. DAN

Ispod grada su roboti,
ispod grada su nemoći,
ispod grada je pakao...
Starac, naravno, sve kuži...
Pa starac ovo i piše!
Starac je običan i pripit!

Sedmog dana životi
gledaju kroz tvoje oči...
Sedmi dan je znao
da služi
nemoći i ništa više,
da nije mit!

Mit u svemu ovome
je razlika
između onih dole i gore.
Mit je u shvaćanju
važnosti
postojanja.

Koplja se lome
kad ne pomaže vika!
Interesi se bore
kad nisu u stanju
reći - oprosti...
Krivica - dio što se sanja.

Priznajem krivicu!
Krivicu za grad na stupovima,
priznajem da to je trebao biti strip!
Čemu?
Napravio sam onako kako mogu...
Napravio sam u skladu s mogućnostima...

Na tvome licu
bubuljice - što dosta ih ima
mi govore da nisam jedini tip
na svijetu što ima tremu,
što ne moli se Bogu,
što živi u snima...

VIII. DAN

Džungla, oni što bebe Bogu prinose...
Oni što u otuđenju žive...
Šana - život je pokušala pojmiti!
Osmi dan - mjesec odmiče...
Osmi dan - Starac, mladić i Šana...
Osmi dan - sedmom i devetom dosađuje...

Djevojčice gole i bose...
Ne mogu pojmiti svjetove krive,
ne mogu zaljubljen biti
u djevojčice što previše si sliče...
Piče.. Nerazumijevanja su obostrana...
Od toliko piva i otporniji 'zuje'!

Osmi dan je završetak naučne fantastike,
Biljin junfer je u ovom danu uništen!
Osmi dan je otpor običnih
u borbi sa zakonima.
Završetak nedjelje.
Sila starosti.

Slike
sanja MaDus, pomalo snen,
nakon piva, ovih, svih,
nakon ovih predvidivih rima!
Osmi dan melje!
Nataša, oprosti!

Isprika Nataši - Osmi dan je kišovit!
Osmi dan je u oblacima!
Osmi dan je istraživanje!
Osmi dio 'Šaninih dana' je prostota,
korištenje perverzije,
korist.

Danas sam pomalo hirovit i silovit
jer živim u snima,
jer to je kratko skrivanje...
Od života
ne očekujem kao prije,
od života... Čitaoče, okreni list!

IX. DAN

Biblija u mojoj verziji,
svijeta nastanak.
Svijet - stvarao ga je Vrag.
Svijet - stvarao ga je Đavo.
Nesavršen.
Sumoran.

Telefonski poziv... Čiji?
Glas u slušalici zvonak i jak!
Glas - jako mi drag!
Glas... Imao sam pravo,
glas je njen!
Zbilja zadire u san!

Drvo mudrosti.
Drvo ljubavi.
Eva i Adam.
Jabuka i zmija.
Kiše.
Kiše što mora stvore!

Dosadni gosti.
Stara što gnjavi.
U raspoloženju padam
jer društvo mi danas ne prija,
želim samoću i ništa više,
želim i ja na more!

'Treći izvještaj o stvaranju'
je komisiji predan
na uviđaj.
Komisija utorkom zasjeda,
komisija je potkupljiva,
Đavo svojeglav!

Zahvaljujući tumaranju
bio sam žedan!
Pakao je raj!
Boca piva hladnija od leda...
Boca piva...
Nebeski svod... Ponekad je i plav!

X. DAN

Dokazi!
Tvojim kolegicama je teško dokazati...
Iskrenost ruši mit o godinama!
Iskrenost ruši mit o kalupu!
'Dokazi' su desetog dana zapisani!
Dokaze nije uvažio sud...

Policija pazi
da Šana se na vrijeme kući vrati,
da Šana se kući vrača sama!
Policija kontrolira u parku svaku klupu!
Epopejo 'Šanini dani' - Stani!
Dokaži da nisam lud!

Dokaži odrastanje i laž,
u stranu istinu pomjeri!
"Dokaži da dosadašnje Šane si idealizirao!
Onda ima nade...
Onda te nećemo tuči!
Onda si uobičajeni građanin!

Samo tebi se draž
stvara u namjeri!
Dugo si mame sekirao,
odustani MaDe!
Sve jednom mora pući!
Šuti! Budi fin!"

Predaja i podizanje ruku...
Presuda...
Šamari i sijalica u oči...
Ismijavanje i prezir...
Mržnja u kontaktima...
Istraga...

Strahovi se pod kožu uvuku
i poput čuda
u dubini noći
uspijevaju očuvati mir
dok ti si u snima!
Neopisiva. Jednostavna. Draga!

XI. DAN

Mala djevojčica je spomenar čuvala,
duboko u ladici...
Bojala se mamine radoznalosti,
stidila.
I On se upisao!
Ostale listove bi najradije pokidala!

Šana se muvala
u jednoj skici;
Stihovi prosti
što mama ih je vidila...
Jao!
Šana je mala!

U spomenar upisujem šest redi!
U spomenar upisujem više puta!
Moram biti pažljiv,
moram biti poput vršnjaka!
Naravno, Šaninih!
Moji su stari...

Divim se jednom dedi
što po promenadi luta,
dan je siv i kriv
što noć neće biti laka!
Stih.
Udaljenost Šane mora da zanemari!

Spomenar i vjetar koji prati
Šanin odlazak na more!
Spomenar i rukopis koji volim!
Vlasnica je već opisana!
Vlasnica spomenara je Šana!
Poneke stranice ne uspijevam pratiti!

Dan se popodnevnim spavanjem krati
dok minute se za prevlast bore!
Tišina, molim! Pamet opet solim
bilježnici sa puno ispunjenih strana,
običnoj bilježnici - samo izvana!
Spomenar - želi te vratiti!

XII. DAN

Vjeverica Vjerka i majmun Čili
su cijelu noć gledali
u Vikingu Žutić - napuhanu!
Pink Panter je lopticu skočicu
cijelu noć
udarao o pribor za doktora!

U igračkama su se skrili
oni što vječno su mali,
oni što žive za Šanu,
oni što imaju prištiće na licu
i moć
vanvremenskog stvora!

Igranje po noći je tajnovito,
bez svjedoka koji bi ismijavali...
Noć je i inače važnija
od dana koji protiče!
Igranje i snovi su sprijateljeni!
Igranje...

Debelo dijete je izgledalo sito,
debelom djetetu sladoled fali...
Hrana mu prija!
Debelo dijete urliče, viče,
bude se okolni stanari - sneni...
Zidove u zgradama prave sve tanje...

Razum ujutro krevet napušta,
razum želi ustati!
Igračke čini predmetima,
razum je gluma!
Istina je djetinjasta!
Istina je noć jutrom produžila!

Nemam nekog gušta
pisati strofu što pati!
Rima
ne smije biti produkt uma!
Živjela 'Modra lasta'!
Odrasti - nije mi sila...

XIII. DAN

Igračke nemoći,
igračke poklonjene rođacima!
Pamćenje ih pomalo zatire...
Ne mogu se sjetiti...
Ne mogu zapamtiti detalje užitka!
Ne mogu se vratiti...

Djetinjstvo mora proći ove noći,
djetinjstvo i život u snima što prima
utjecaj starenja - starci se mire
sa zlovoljom koju moraju osjetiti i piti!
Starci - djeca. Vječna bitka
i pivo što moram platiti...

Vikinga Žutić - probušena.
Majmun Čili - uprljan.
Vjeverica Vjerka - u sanduku.
Loptica skočica - ne skače.
Pribor za doktora - pokidan.
Štednjak - hladan.

I Šana će jednom postati žena
i svaki dan smjeti izlaziti van,
imati izboranu, staračku ruku...
Te misli mrače,
veče - unosim san,
nje nema - dan je jadan!

Osjećam se kao odbačena igračka
koju smećari
u kamionu mrve tiskanjem!
Plastika se lomi, runi...
Plastika ne može istruniti...
Plastika...

Dijete po nečemu čačka
i ne zna što želi od te stvari,
mašta je poželjna i djetetu manjem!
Dijete sobu igračkama puni
i u sobi pored tebe želi biti!
Plač, vika - nedostatak igračke, tvoga lika.

XIV. DAN

Tramvaj Slavko se jada
svojim kolegama, tramvajima.
Iznosi viđenje svoje
stvarnosti što se izmijenila!
Iznosi svoj bol i ljubomoru,
ukalupljenost u šine...

"Prije sam ju ja vozio iz grada!
Sada sam joj mješavina plastike i lima!
Tramvaji za nju više ne postoje!
MZ motocikl - potpuno se preokrenila!
Dobro što je na moru!
Možda ispliva iz te tmine!"

Leteći Ledići
su letjeli
i željeli svjetlost ohladiti.
Leteći Ledići
su letjeli
i željeli ohladiti svjetlost.

Ledena kraljica u ovoj priči
samo jedno želi,
želi pivo piti!
Ledena kraljica sliči
zapletu koji je cijeli
dok u 'Dalmaciji' je gost!

Tramvaj Slavko, potočić i zeko,
priča za retardirane!
Ivančica i nije bila bajkolika!
Sredina mjeseca je pomalo pritisak!
Sredina mjeseca je sutra!
Sredina... Između neba i tla!

Živjela ti meni dugo - jeko!
Samo tako čujem za one davne Šane!
Vika!
Buka je uvijek loš znak!
Buka je unutra...
Buka... Između dobra i zla!

XV. DAN

Ljudosvinjac i vještica Špela,
ljudosvinjac koji je MaDu upecao!
Ljudosvinjac i tramvaj
Slavko što reže uši!
Hladetina...
Politička nastava!

Na trg je Šana sjela
i ja sam uz nju stao,
to je kraj!
Hladetina se puši!
Gladnima na miris curi slina...
Pokidana Hrvatska zastava.

Blagovaovladnica,
političari hladetinu konzumiraju!
Uživaju
u prežderavanju.
Uživaju
u punjenju mješina.

Lica - kao iz vica,
političare uvijek birači biraju
i stranke oni osnivaju,
a nisu se u ogledalo pogledati u stanju!
Političari se skrivaju,
hladetina i neskrivena slina.

MaDo je uspio utećи,
ustvari - Špela ga je pustila!
Zima i toplina su sinonimi!
Toplina je zimom opterećena,
u zimi ima topline,
zima i toplina su istovjetni!

MaDo je pokušao leći,
krevet, umor i stihovi čija sila
ne dopušta da MaDu san primi.
Iskustva njena? I Ona je snena,
i Nju nedostatak sanjanja brine,
i Njeni snovi su sjetni.

XVI. DAN

U parku klupa,
djevojčica
i dječarac
koji bajke nastoji izmisliti,
koji želi
djevojčicu zavesti.

Djevojčica je glupa
i s njenog lica
pogled ne skida muškarac
koji voli i piti
i koji se veseli
kad pored djeteta uspije sjesti.

U parku klupa
i Šana koja je drugačija
od onih balavih,
iako nije stara.
Šana je pojam promjene,
bajke u podsvijesti zamišljene!

MaDus riječi jedva čupa,
telefon mu ne prija,
telefon ne zaslužuje ovaj stih,
telefoniranje je bez žara!
Stvarnost i sjene,
sjene one što unosi mijene!

Tri praščića,
vuk zao,
bajka o ogledalu,
Šana!
Kristalna kugla
nije uspjela predvidjeti...

Priča
koju sam dao
šesnaestog dana liči na šalu,
šesnaesti dan je dio đavoljeg klana
koji je sve želio odvesti do rugla,
koji šteti i kišu baca i po ljeti...

XVII. DAN

"Kasnim? Koliko je sati?
Oprosti, stara me zadržala,
svaki dan nešto dosađuje!
Naveče neću smjeti do grada...
Stara! Zadnja je uvijek njena!
Tata i ja! U kući smo gosti...

Morala sam suđe prati,
a kosu sam ustvari prala...
Mokra kosa - stara neće ni da čuje
da takva izađem van - prehlada!
Popodneva su vruća, malo sam snena,
oprosti što pričam gluposti...

Kako me možeš slušati,
uvijek ti pričam probleme svoje,
o staroj, dosadnoj Nermini,
danas sam nezanimljiva!
Boli me glava!
Danas pričam kao neka glupača!

Kuhala sam puding i morao se zgrušati...
Jao, susjed je vidio nas dvoje,
molim te ruku sa mene skini! Izvini...
Stara je za sve kriva,
prijala bi mi kava,
glava - bol se vrača...

Koji je datum? Sedamnaesti?!
Ovo ljeto je proletilo!
Škola i jesen. Šutim!
Kako možeš trpjeti dok pričam budalaštine!
Stvarno me idealiziraš!
Volim kada mi dodiruješ kosu...

Hajdemo negdje sjesti,
moj monolog - dosta je bilo!
Melita me pitala što s tobom mutim,
kao - ti si mator i to ju brine!
Tvoji prsti... Volim kada kosu mi diraš...
Usne... Ti tvoji kompleksi o nosu..."

XVIII. DAN

MZ u Miholjac leti!
MZ u Miholjac žuri!
Svom snagom i brzinom!
Svom željom i nadom!
Zvuk mašine, dim iz auspuha...
Zvuk mašine, vrućina i mušice...

Radar prijeti!
MZ prebrzo juri!
RaDar povezan sa binom,
sa nekim koncertom i velikim gradom!
Zagreb i noć gluha...
Šanino lice...

Rad donosi Dar!
Dar zahtjeva Rad!
Vrijeme je 'Velikog otkrića'!
Vrijeme...
RaDar nije štoperica.
RaDar nije protok i ne prija!

Šana i MaDus su par!
'MaDus' ili ponovo 'MaD'?
Približava se kraju priča
što mijenjala je teme...
Opstao je 'Odsjaj' tvoga lica!
Opstala je 'Arheologija'!

Uz tebe vrijeme leti brzinom svjetlosti!
Bez tebe vrijeme puže brzinom puža!
Uz tebe je brzina što dozvolu oduzima!
Bez tebe se kažnjavam zbog sporosti!
Uz tebe, bez tebe - vaganje!
Bez tebe, uz tebe - klackalica!

Minuta bez tebe - trnci prolaze kroz kosti,
sekunda bez tebe - od minute duža!
Donji Miholjac - park manijaka prima!
Donji Miholjac – nek' dušu mi prosti!
Radar - zabranjuje laganje!
RaDar - brzina je sporosti skica!

XIX. DAN

Mjesec kojemu se bliži treća trećina!
Koji je odslužio šezdesetak postotaka!
Starost, nemoć da se vrati
vlak koji je most zaobišao!
Odbojka i rezultati
veterana...

"Mogli bi jedan dan do kina!"
Ljubav je jaka i iz zraka
uzima zvižduk što meč krati!
Sudac je odsvirao, znak dao!
Tim je pao! Tim će stati!
Time-out i Šana.

Izgubljeni set dobivam!
Dobiveni set gubim!
Utakmica koju je teško prepričati,
'Četvrta lopta' se u san vrati!
Četvrta lopta leti do plafona!
Servis mrežu napucava!

Po mostu hodam sam
i ogradu mu ljubim!
Vlak nikako ne želi da shvati
da ne smije u stanici stati!
Kraljica - visina trona....
Genge - otužna kava...

Odbojka završava sa petnaest bodova.
Odbojka završava u dva seta.
Klinke, parket, lopta i zvižduci...
Presuda suca koji je u visinama,
presuda mosta iznad šina,
šana, presuda vlakovima!

Nekada sam uspijevao više snova
utrpati u svoja ljeta!
Šane su bile prolazne i suci!
Sada je Šana povezana Šinama!
Četvrta lopta - stvorena je toplina,
stvorena je vatra nakon isuviše puno dima!

XX. DAN

Visjela je iznad mog terminala,
iznad glavne konzole.
Visjela je u portirnici,
obješena je u skladište.
Visjela je na hodniku,
na stepenicama.

Visjela je i nije joj vrijednost pala,
slike ljudi vole!
Čak i portir uživa u ponekoj slici...
Telefoni ne zvone! Telefoni vrište!
Sanjam... Samo sliku!
Ja i ona i sama...

Dodao sam joj malo boje,
dodao sam više žute,
dodao sam iz 'Konture' stranice,
dodao sam ramu,
dodao sam treću dimenziju,
dodao sam mirise...

Slike radi prodaje postoje,
ovu sliku - takva razmišljanja ljute!
Ova slika ima lice
i bojim se ostaviti ju samu!
Slike samo ponekad dušu kriju,
najčešće doživotno vise...

Visjela je... Samo na kratko!
Onda smo počeli zajedno izlaziti!
Dodao sam jako malo,
većinu je već posjedovala!
Slika je sa autorima zaratila;
otac i majka svoje djelo ne prepoznaju!

Platno slike je glatko
i sumornost dvadesetog dana će skriti,
onome kojemu je stalo
da Šana zauvijek ostane mala!
Šana odrasta - slika je izmijenjena bila!
Slika - 'Šana i Pakao hodaju ka Raju'...

XXI. DAN

Zlatka je s Njim, parkom prolazila.
Smijali se, pričali, maštali...
Zlatka je uživala,
uživjela se u osjećanja!
Zlatka se zaljubila!
Ovaj put...

"Hej! Žabu si zgazila!"
Rekao je On... Da li se šali?!
Ne!!! Žaba je bila mala...
Mrtva... Od žvake je bila manja!
Žrtva... Nije to voljela dobra vila!
A, on!!! Pa nije ni ljut!!!

Zlatka je pogledala prezrivo
i odmah registrirala
njegove manjkavosti!
Nije ih priznavala do danas!
On je za smrt kriv!
Smrt malog, nemoćnog skakutala!

"On pije pivo!
Ima po stomaku puno sala!
Stihovi su mu prosti!"
Motor je izgubio gas i glas,
dan je postao neprobavljiv i siv,
noć je pala.

U noći, ona žaba je Zlatku posjetila,
snom ju nastojala preobratiti!
Zlatka je oprostila
i povjerovala da je vidio kasno isuviše,
da nije stigao upozoriti,
da ipak mu je, barem malo, žao...

U noći, MaDusova klapa je pila.
Nisu ispjevali shvatiti
kakva je to sila
što zbog žabe izaziva suzu i kiše!
Zašto zbog žabe on ne želi više piti!
MaDus, poput one žabe, zgaženo se osjećao...

XXII. DAN

Malo čudovište Nessi, u bari!
Kesteni koji ljeto pretvaraju u jesen!
Fićo što policajcu je prodan!
Naselje...
'Spomenar' i pisanje tema djetinjih!
Spomenar - obnovljen i restauriran!

Cicko - samo za hranu mari,
Cicko je snen i lijen,
Cicko je Šani odan!
Nema te želje
koju ne može ispuniti stih,
koju ne može ispuniti san!

Bavalit,
igranje žmire,
kartanje na stubištima;
jedna faza!
Tih dana sam uspio biti pubertetlija!
Tih dana sam uspio vremeplov izumiti!

Mit i štit
iza kojega neprijatelji vire!
Rima koja se klima jer ima
Cicka, a on je maza!
Cicku u krilu - klimanje prija!
Šane tih godina - još ne znaju glumiti!

Nataša, nemoj se ljutiti,
nemoj krivo pojmiti!
'Spomenar' mi je jako bitan
jer u sedmi razred vrača!
U 7a, u kojem nije bilo opterećenja.
U 7a, u kojem nisam budalaštine pisao.

Čitaoče, možeš već naslutiti
da i danas sam morao piti!
'Šanini dani' su razlog sitan,
nešto poput otirača!
Nataša - jako me mijenja!
Nataša - uozbiljuje misao!

XXIII. DAN

Interface je prenosio signale;
jedinice, nule - binarno!
Interface između nadmenosti i nemoći!
Interface nije smio zajebati!
Dvadeset i treći dan pati,
sve je već blizu reseta!

Natašine oči - Dvije jedinice što fale,
fale stvarno!
Natašine oči i ove noći će poći
u san gdje ću prijenos podataka trebati,
vrebati slobodnu liniju i dati
signal ljeta, signal što interfaceu smeta!

Interface je stvar!
Bezosjećajan!
Radi!
Interface je naprava!
Čipovi!
Logika!

Kvar!
Stan
se gadi
Šani kad boli ju glava,
kad snovi
uspiju prodrijeti do lika!

Lik Šane ne dopušta
da jedan je uvijek pozitivno!
Nula nije negativna uvijek!
Šana je tolerantnija
od naprave
koju projektiraju matori inženjeri!

Šana... MaDus se opušta,
to maštanje je divno!
Šana je lijek
koji prija,
koji je sladak - za djecu ga prave!
Maduse!!!!! Shvati!!! Odrasti!! Ne seri!

XXIV. DAN

Umetak sa uspomenama o Budimpešti
u koju moramo zajedno otići!
Umetak o stvarima običnim
koje uz Šanu dobivaju četvrtu dimenziju!
Običnost nas okružuje,
okružuje nas običnost!

Stihovi moraju biti vješti
kada nemamo pojma o priči...
Uživamo u trenucima sličnim...
Stvari svoje tajne sniju...
Iz televizora, Tuđman se čuje,
otvara neki most...

Golemi zlatni lanac,
prstenjak,
sat od tisuću maraka,
cipele,
trenerka iz Londona,
zubi - pozlaćeni!

Osjećam se kao stranac,
i nisam jak
kada bez tebe dođem do mraka,
kada me promijeniti žele,
kada zazvone crkvena zvona
a nedostaju - osmjesi njeni!

Obične stvari su ustvari umetak
u stanje koje živi između vremena!
Prije - postojale su mnoge!
Poslije - ne postoji ništa!
Broj dana je visok,
mjesec se kraju putanje primiče...

Pretjerana običnost je znak
da od spomenika je ostala sjena,
da u ime neke buduće sloge
zaboravljam i prešućujem zgarišta,
da popiti ću sok,
pivo... Pivo je odvratno piče!

XXV. DAN

"Šana i MaDus su zagrljeni u travi
poljupcima ispunjavali prozračnost zraka
i predvidivog žutog sunca koje nadzire
sreću samoće!
Šana i MaDus su pogledima
pričali razgovjetnije!

Šana i MaDus su zagrljeni na kavi
gledali u soc i činila im se jaka
ideja da u soc pire!
Genge opet loče,
stolnjak Mirage-a kavu u sebe prima,
Šana i Madus - kavica se pije...

Šana i Madus su cvokotali
šetajući po kiši, grmljavini!
Vlaga
je samo pojačala magiju!
Pusice
su samo očuvale čaroliju!

I tokom grmljavine su sjali
pogledi, u čijoj dubini
se osjeti snaga!
Njih dvoje se kiši veselo smiju,
lice...
Hodaju i sniju!"

Umetak za babe i domaćice,
za izvlačenje sitnih novčanica!
Umetak što novine prodaje,
što tiražu podiže,
što povećava kapital,
što školovaniji ismijavaju!

Na grani kisnu ptice
jer nedostaje im kabanica!
Kiša želi da traje,
pljusak za pljuskom se niže,
u grmljavini se čovjek osjeća mal,
za vrijeme nevremena - domaćice spavaju!

XXVI. DAN

Power su prilijepili uz kožu
oni što nisu - sve u životu postigli!
Oni su vjerovali u napredak,
bogaćenje,
lagodnost
budućnosti!

Za Franju Tuđmana su čuvali ložu,
kazalište zbog Franje u zrak digli!
Dojam predsjednika mora biti jak!
Raja - Od presretnosti izgladnjelo stenje
i glođe pseću kost,
uživa glođući kosti!

Franjo je na Vlasti,
umanjena je moja ljubomora!
Vlasta više nije bitna,
Franjo je utišao opoziciju!
Mene se ne tiče - njegov ukus,
izbor matorog nacionaliste!

Vlasta je dolje morala pasti
jer power je 'prokužena fora'!
Ipak, postoji jedna začkoljica sitna;
Franjo kontrolira Vlastu i policiju,
meni sve ovo dođe kao plus!
Prašina će nagristi i Franjine biste...

'Nešto posebno' - Pokazalo se običnim,
pokazalo se kao negativno,
kao opterećenje i bol!
'Nešto posebno' - Pokazalo se u ratu,
pokazalo se kroz razaranja
kao neodrživo i nesnalažljivo!

'Nešto posebno' - Šana je u ovom stihovima ličnim,
ličnim - Srbizam - pa to je divno!
I pored svega ne želim se skinuti gol
i dokazati Hrvatstvo u patrijarhatu,
dokazati da muškarac postoji zbog puške i karanja,
da postoji samo pivo i ne postoji viši nivo!

XXVII. DAN

Divlji Zapad.
Šank. Stari Mačak i kauboji.
Pivo ispijaju
i pričaju priče o Jahaču!
Crni Jahač - legenda Zlatnih bregova!
Na spomen tog imena saloon ušuti...

Napad!
Lješinarova banda napasti se ne boji,
Lješinarovi razbojnici kopače ubijaju,
oduzimaju im teško iskopanu plaču...
Crni Jahač - danas je samo dio snova,
Stari Mačak - živcira se i ljuti!

"Ta djevojka ga je potpuno preokrenila,
moj sin da završi porodično!
Crni Jahač - strah i trepet,
najbrži i hladniji od leda!
Zar On da pusti stomak,
dječurliju odgaja...

Ona je kobna bila, Nataša, ta sila,
ta djevojka - izgleda odlično!
Moram priznati - izgleda 'za pet',
ali - to nije razlog da se Jahač preda,
da prestane biti jak,
da stigne do kraja..."

Dvadeset i sedam! Do trideset - samo tri!
Mačak rundu plača
samo da ne mora na pitanja odgovarati,
samo da ne mora zbog sina se potući,..
Mačak se čini veselim,
kao - priča o Jahaču mu baš paše...

Kauboji svi ga ismijavaju! Mačak u sebi vri,
iako priproste kauboje shvaća i vrača
priču na vrijeme dok Jahač je želio tumarati,
dok nije ni mogao otići kući!
Mačak je samo jedno želio srcem svojim svim,
Mačak je želio da Jahač ponovo jaše...

XXVIII. DAN

Kraj se približavao kraju...
Čistač cipela, cipele čisti...
Još nekoliko odmjerenih stihova!
Onda - nesnalaženje u nepisanju!
Nataša je Šana - definitivno!
Nataša je Šana - zaključak!

Mušterije napojnicu ostavljaju...
Svi dani su u sebi isti!
Svinja se kolje - tek nakon tova!
Predvidjeti budućnost - Špela je u stanju!
Nataša je Šana - to je divno!
Nataša je Šana - to je brak!

Brak između alge i gljive
čini lišaj!
Brak između MaDusa i Šane
nije crkveni!
Brak
je metafora!

Renati se na Kopiki dive,
ali ja... Potpisujem kraj!
Potpisujem da moje mane
ispraviti će Đavo u meni!
U Osijeku danas miriše zrak,
zrak mora!

Čistač cipela želi devize
i zato sutra putuje!
Čistač cipela do Šane želi
i zato sutra odlazi!
Opatija...
Već pet dana si oteta!

Kraj mjeseca, svega - izaziva krize!
Čistač cipela psuje
i samome sebi veli;
"MaDuse na Natašu pazi!"
Nataša, jedino prija...
Nataša je kraj svijeta, 'Šaninih dana', ljeta...

XXIX. DAN

Bagerist je bio opor,
bio je iznerviran i negativan!
Kraj je mjeseca - bagerist živi na poček!!
Nema više za novine,
nema za užinu,
nema...

Nova godina i bor,
okićen bi trebao biti divan...
Bagerist je čekao Nove godine doček!
Bageristu na miris prasetine cure sline!
Svakodnevne brige ga brinu,
ali doček - doček se sprema!

Za dva dana matematika,
koju bagerist nije učio nikada,
tvori promjenu datuma!
Za dva dana ponoć je čep
boce šampanjca
što u strop udara!

'Arheologija' - otkriće lika
čini nelagodu od grada,
jer ljubav prema ostalima je gluma!
'Arheologija' je otkrila svijet lijep
za smotanca
koji ove stihove po papiru šara!

Naučnici nisu shvatili kraj
civilizacije
što je propala
zbog nekih svojih mistika!
Bagerist je maštao o povišici,
kada bi na Lotu imao sreće...

Molim te! Ruku mi daj!
Iz vira izvuci onoga što pije,
što ima stomak i sise od sala!
Stidim se svoga lika!
Stidim se svog slavlja u toj slici!
Lampion - više se za svakom ne okreče...

XXX. DAN

Tvoja buduća majka je fotelju podizala,
trudovi! Ti si rodila se ranije!
Trideseti dan - uoči Godine nove!
Trideseti dan - dan prije 'Lampiona'!
Priča je u potpunosti uobličena!
Stihovi se sobom ponose!

Trideseti dan i beba mala
zbog koje MaDus u IPK-u piše i pije!
Nataša - naravno da tako se zove!
'Šanini dani' su zabranjena zona
za one od kojih je ostala sjena,
za one što ne shvaćaju i prose!

Sutra - 'Lampion' počinje živjeti!
Danas - Šana se rodila!
Jučer - Pisao sam, normiran!
Jučer - susret u Centralu!
Danas - ljubav neraskidiva!
Sutra - nisam prorok, baba vračara!

Nova godina staroj šteti,
stara godina je zbog nove pila,
pila i ovaj završni, trideseti dan!
Stara godina je sanjala Šanu, ali malu!
Nova godina će Šanu uzdići do diva!
Nova nije ona stara!

Na-ta-ša! Ša-ta-na! Ša-na!
Tako je to nastalo...
Zaključak mi se čini odvratan!
Zaključak...
Lampion - na strop podignut!
Lampion - bačen u stari papir!

Zadnja strofa je rana,
krvarenje se zaustaviti nije dalo...
Krvario je i san
koji se činio jak i lak,
koji se - iako ljut,
pretvorio u mir.

'XXX. DAN U MJESECU' - KRAJ

EPOPEJA "ŠANINI DANI" - KRAJ